

Eskimåvisa

Det var en gång en eskimå, vars
namn, om jag minns rätt, var Eskil Eskim-
mårtens-son, Esquire rätt och slätt. Till
yrket es--ki---må-la-re med långt
och sva-jigt hår, han älska-de en
es-ki-mö, som nyss fyllt sex-ton år.

Det var en gång en eskimå,
vars namn, om jag minns rätt,
var Eskil Eskimårtensson,
Esquire rätt och slätt.
Till yrket eskimålare
med långt och svajgt hår,
han älskade en eskimö,
som nyss fyllt sexton år.

Hon hette Eskimonika
och bodde med sin mor
på klippan Eskimåseskär,
dit målarn ofta for.
En stormig eskimånskensnatt
en våg kajaken tog,
och Eskil Eskimårtensson
han drunknade och dog.

Och fröken Eskimonika,
som uppå klippan stod,
hon tog ett eskimordredskap
och föll uti sitt blod.
Och eskimånen sken så blek,
då paret döden ljöt,
och eskimodern svimmade,
och eskimopsen tjöt.